A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2016. július 28.*

„Előzetes döntéshozatal — Vámunió — Közös Vámtarifa — Vámmentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás — 2454/93/EGK rendelet — A behozatali vámok alóli teljes mentességre vonatkozó feltételek — A légi közlekedésben használt, az Unió vámterületén kívül nyilvántartásba vett, és az e területen kívül letelepedett személy által felhasznált szállítóeszközök — 555. cikk, (1) bekezdés, a) pont — Kereskedelmi célú felhasználás — Fogalom — Az oktató és a növendék által vezetett helikopterek repülési iskola általi felhasználása díjköteles oktatórepülések céljából — Kizártság”

A C-80/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi adóügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2015. február 20-án érkezett, 2015. január 27-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Robert Fuchs AG**

és

a **Hauptzollamt Lörrach**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, A. Borg Barthet (előadó) és E. Levits bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Robert Fuchs AG képviseletében U. Lusche Rechtsanwältin,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Albenzio avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Grønfeldt és B.-R. Killmann, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. február 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* * Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2003. december 18-i 2286/2003/EK bizottsági rendelettel (HL 2003. L 343., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 15. kötet, 118. o.; helyesbítés: HL L 70., 2007.03.09., 439. o., HL L 375., 2006.12.27., 648. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 555. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti „kereskedelmi célú felhasználás” fogalmának értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a Robert Fuchs AG nevű svájci székhelyű társaság (a továbbiakban: Fuchs) és a Hauptzollamt Lörrach (lörrachi vámhatóság, Németország) között, a Svájcban nyilvántartásba vett, és Németországban oktató- és gyakorlórepülésekhez használt helikoptereknek a behozatali vámok alóli teljes mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás keretében az Unió területére való behozatalára tekintettel e társaságtól követelt behozatali vámok tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

3 Az áruk ideiglenes behozataláról szóló, 1990. június 26-án Isztambulban aláírt egyezményt (a továbbbiakban: Isztambuli Egyezmény) az áruk ideiglenes behozataláról szóló egyezmény megkötéséről és mellékleteinek elfogadásáról szóló, 1993. március 15-i 93/329/EGK tanácsi határozattal (HL 1993. L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 5. kötet, 3. o.; kihirdette: 2005. évi CLXVIII. tv.) hagyták jóvá.

4 Az Isztambuli Egyezmény C. mellékletének 1. cikke az alábbiak szerint fogalmaz:

„E melléklet alkalmazásában:

a) szállítóeszköz;

a vízi jármű (ideértve az uszályt, a szárnyashajót és a légpárnás vízi járművet is), a légi jármű, a közúti jármű (ideértve a vontatót, a pótkocsikat, félpótkocsikat és járműegyüttest), valamint a vasúti gördülőanyagokat; a szokásos pótalkatrészekkel, tartozékokkal és a szállítóeszközökön szállított berendezéssel (például a rakomány berakására, kirakására, kezelésére és megóvására szolgáló speciális felszereléssel) együtt;

b) kereskedelmi célú használat:

személyek ellenérték fejében történő szállítása, vagy áruk ellenérték fejében vagy anélkül történő ipari vagy kereskedelmi szállítása;

c) a magánhasználat:

kizárólag az érintett személy személyes használatára szolgáló szállítás, kizárva a kereskedelmi célú felhasználást;

[…]”.

Az uniós jog

A 2913/92/EGK rendelet

5 Az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 1997. L 17., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 179. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o., a továbbiakban: Vámkódex) 137. cikke szerint:

„Az ideiglenes behozatali eljárás lehetővé teszi – teljes vagy részleges behozatali vámok alóli mentesség mellett, és anélkül, hogy kereskedelempolitikai intézkedések hatálya alá tartoznának – az újrakivitelre szánt nem közösségi áru felhasználását a Közösség vámterületén anélkül, hogy a használat miatti szokásos értékcsökkenést kivéve bármilyen változáson mennének keresztül.”

6 E kódex 141. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azt az esetet és azokat a külön feltételeket, amikor az ideiglenes behozatali eljárást teljes behozatali vámmentességgel együtt lehet alkalmazni.”

7 Az említett kódex 204. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint:

„A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

a) behozatalivám-köteles áru vonatkozásában, annak átmeneti megőrzéséből vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek valamelyikének nemteljesítése miatt”.

A végrehajtási rendelet

8 A végrehajtási rendelet 232. cikke, amely többek között a szállítóeszközöknek a behozatali vámok alóli teljes mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alá vonására vonatkozó szabályokat tartalmazza, az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Az alábbiakat – amennyiben azokat írásban vagy szóban nem jelentették be a vámhatóság felé – a 233. cikkben említett módon ideiglenes behozatalra bejelentettnek kell tekinteni az 579. cikktől függően:

[…]

b) az 556–561. cikkben említett szállítóeszközök;

[…]

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett árukat sem írásban, sem szóban nem jelentették be a vámhatóság felé, azokat úgy kell tekinteni, mint amelyekre vonatkozóan a 233. cikkben említett cselekmény révén az ideiglenes behozatalt lezáró újrakiviteli vámáru-nyilatkozatot tettek.”

9 E rendelet 233. cikke szerint:

„(1) A 230–232. cikk alkalmazásában vámáru-nyilatkozatnak tekintendő cselekmények az alábbiak lehetnek:

[…]

b) a Vámkódex 38. cikkének (4) bekezdésére vonatkozó végrehajtási rendelkezéseknek megfelelően az áruknak a vámhivatalnál történő bemutatási kötelezettség alóli mentessége esetén, a 231. cikk szerinti kivitel, valamint a 232. cikk (2) bekezdése szerinti újrakivitel esetén:

– a Közösség vámterületének határán történő egyszerű áthaladás.”

10 A végrehajtási rendelet 234. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben a 230–232. cikk feltételei teljesülnek, az árut akkor kell a Vámkódex 63. cikke szerint a vámhivatalnál bemutatottnak, a vámáru-nyilatkozatot elfogadottnak, a kiadást pedig engedélyezettnek tekinteni, amikor a 233. cikkben említett cselekmény megvalósul.

(2) Amennyiben egy ellenőrzés felfedi, hogy a 233. cikkben említett cselekmény megvalósult, de a behozott, illetve kivitt áruk nem felelnek meg a 230–232. cikkben meghatározott feltételeknek, az érintett árukat jogellenesen behozott vagy kivitt áruknak kell tekinteni.”

11 A végrehajtási rendelet 555. cikkének (1) bekezdése szerint:

„[…] A következő meghatározásokat kell alkalmazni:

a) a »kereskedelmi célú felhasználás«: a szállítóeszköznek személyek díjazás ellenében történő szállítására, illetve áruk akár ingyenesen, akár díjazás ellenében történő, ipari vagy kereskedelmi jellegű szállítására való felhasználását jelenti;

b) »magáncélú felhasználás«: valamely szállítóeszköz kereskedelmi célú felhasználáson kívüli felhasználását jelenti;

c) »belső forgalom«: a Közösség vámterületén belül felszállt személyeknek, illetve berakodott áruknak a szállítását jelenti az említett területen belül történő kiszállás, illetve kirakodás céljával.”

12 E rendelet 558. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A közúti, vasúti, légi, tengeri vagy belvízi szállítóeszközök a behozatali vámok alóli teljes mentességben részesülnek, amikor azokat:

a) a Közösség vámterületén kívül vették nyilvántartásba e területen kívül letelepedett személy nevében […];

b) e területen kívül letelepedett személy használja az 559., 560. és 561. cikk sérelme nélkül; valamint

c) kereskedelmi célú felhasználás esetén és a vasúti szállítóeszközök kivételével kizárólag olyan szállításra használják, amely a Közösség vámterületén kívül kezdődik vagy végződik; azonban felhasználhatók belső forgalomban, amennyiben a szállítás területén hatályos rendelkezések, különösen a beléptetésre és üzemeltetésre vonatkozók, így rendelkeznek.”

A német jog

A légi közlekedésről szóló törvény

13 A Luftverkehrsgesetz (a légi közlekedésről szóló törvény, BGBl. 2007. I, 698. o.) 2007. május 10-én kihirdetett változata 2. §-ának (7) és (8) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(7) Az e törvény hatálya alá tartozó térségben nyilvántartásba nem vett és jóvá nem hagyott légi járművek csak engedéllyel repülhetnek be e térség légterébe, illetve közlekedési célra bármely más módon is csak engedéllyel vihetők e térségbe. Engedélyre nincs szükség, amennyiben a származási ország és a Németországi Szövetségi Köztársaság közötti szerződés, illetve a két államra nézve kötelező egyezmény ettől eltérően rendelkezik.

(8) A (6) és a (7) bekezdés szerinti engedély általánosságban vagy egyedileg adható meg, kötelezettség teljesítéséhez és határidőhöz köthető.”

A vámigazgatásról szóló törvény

14 Az 1992. december 21-i Zollverwaltungsgesetz (vámigazgatásról szóló törvény, BGBl. 1992. I, 2125. o., és 1993. I, 2483. o.) 2. §-ának (2) bekezdése szerint:

„A berepülő légi járművek csak vámeljárást biztosító repülőtéren szállhatnak le, a kirepülők pedig csak onnan szállhatnak fel.”

A vámrendelet

15 Az 1993. december 23-i Zollverordnung (vámrendelet, BGBl. 1993. I, 2449. o., és 1994. I, 162. o.) „Vámutak” című 2. §-ának (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ezen túlmenően egyedi esetben a közlekedés megkönnyítése érdekében közigazgatási úton biztosítható a vámutak igénybevételének kötelezettsége [*Zollstraßenzwang*] alóli mentesség, amennyiben azt a körülmények indokolják, az nem korlátozza a vámfelügyelet lehetőségét, és nem ellentétes tilalmakkal és korlátozásokkal.”

16 Ugyanezen rendelet „Vámeljárást biztosító repülőterek” című 3. §-ának (4) bekezdése szerint:

„A vámeljárást biztosító repülőtér igénybevételének kötelezettsége alóli mentességre értelemszerűen alkalmazandó a 2. § (3) bekezdése.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

17 A svájci székhelyű Fuchs társaság a tevékenysége keretében többek között helikopteres oktató- és gyakorlórepüléseket nyújt.

18 A 2009. október 13-i határozattal a Fuchs mentességet kapott a vámeljárást biztosító repülőtér igénybevételi kötelezettsége alól tíz, Svájcban a Fuchs nevére nyilvántartásba vett helikopter Németországba történő behozatala vonatkozásában.

19 A 2009-es és a 2010-es év során szervezett több oktatóprogram keretében ezeket a helikoptereket – amelyeket a Fuchs alkalmazásában álló repülésoktató vagy az ilyen repülésoktató által kísért pilótanövendék irányított – behozták az Unió vámterületére.

20 Az oktatórepülések során ezek a helikopterek nem hagyták el az Unió vámterületét. A helikopterek az egyes oktatási időszakok végén tértek vissza Svájcba.

21 A 2011. június 10-i behozatali vámot megállapító határozatban a vámhatóság úgy ítélte meg, hogy az említett helikoptereket kereskedelmi céllal használták, anélkül azonban, hogy rendelkezésre állt volna a légi közlekedésről szóló törvény 2. §-ának (7) bekezdésében meghatározott engedély, ennélfogva a Fuchs – ugyanezen helikopterek tekintetében – megsértette a teljes behozatali vámmentesség melletti ideiglenes behozatalnak a végrehajtási rendelet 558. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt feltételeit.

22 Mivel a Vámkódex 204. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján az említett helikopterek tekintetében vámtartozás keletkezett, ez a vámhatóság 175 873,36 euróban határozta meg a Fuchs által fizetendő vám összegét.

23 Miután az említett vámhatóság elutasította az említett behozatali vámot megállapító határozattal szemben a Fuchs által benyújtott kifogást, a Fuchs keresetet terjesztett elő a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi adóügyi bíróság, Németország) előtt.

24 A keresete alátámasztása érdekében a Fuchs azt állítja, hogy a behozatali vámok alóli teljes mentességben való részesítése tekintetében meghatározott feltételek teljesültek. A Fuchs többek között kifejti, hogy a kérdéses helikopterek esetében nem került sor a végrehajtási rendelet 555. cikkének (1) bekezdése szerinti „kereskedelmi célú felhasználásra”.

25 A vámhatóság ezzel szemben azt állítja, hogy a Fuchs az említett helikoptereket kereskedelmi célra használta fel, mivel az oktatórepülések során személyeket szállított díjazás ellenében. Ebben a tekintetben nincs jelentősége annak, hogy a pilótanövendékek ezen összegeket a képzésük, nem pedig a szállításuk ellenében fizették.

26 A kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy a szállítóeszközök teljes behozatali vámmentesség mellett történő ideiglenes behozatala engedélyezésének alapvető feltételei a végrehajtási rendelet 558. cikkének (1) bekezdésében szerepelnek. A kérdést előterjesztő bíróság szerint nem vitatott, hogy az alapügyben az 558. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesültek. Egyedül az a kérdés merül tehát fel, hogy teljesültek-e a végrehajtási rendelet 558. cikke (1) bekezdésének c) pontjában rögzített feltételek, amely cikk előírja, hogy kereskedelmi célú felhasználás esetén a szállítóeszközöket főszabály szerint kizárólag olyan szállításra lehet használni, amely a Közösség vámterületén kívül kezdődik vagy végződik. Márpedig e kérdés megválaszolása a kérdést előterjesztő bíróság szerint a végrehajtási rendelet 555. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő „kereskedelmi célú felhasználás” kifejezés értelmezésétől függ.

27 E körülmények között a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi adóügyi bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a végrehajtási rendelet 555. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy szállítóeszköz kereskedelmi célú felhasználásának tekintendők azok a díjazás ellenében végrehajtott helikopteres oktatórepülések is, amelyek során egy pilótanövendék és egy repülésoktató tartózkodik a helikopter fedélzetén?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

28 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a helikoptervezetői oktatás céljából díjazás ellenében végzett repüléseket, amelyek során a helikopter fedélzetén a pilótanövendék és a repülésoktató tartózkodik, úgy kell-e tekintetni, hogy azok a végrehajtási rendelet 555. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, szállítóeszköz kereskedelmi célú felhasználásának minősülnek.

29 E rendelkezés szerint a „kereskedelmi célú felhasználás” fogalma alá „a szállítóeszköznek személyek díjazás ellenében történő szállítása, illetve áruk akár ingyenesen, akár díjazás ellenében történő, ipari vagy kereskedelmi jellegű szállítására való felhasználása” tartozik.

30 Az említett rendelkezés megfogalmazásából az következik, hogy ahhoz, hogy a felhasználás „kereskedelmi célú felhasználásnak” minősülhessen, a kérdéses szállítóeszközt szállítási célra kell felhasználni.

31 Ezt az értelmezést a végrehajtási rendelet 555. cikke (1) bekezdése a) pontja keletkezésének története is megerősíti.

32 Ugyanis, amint arra a főtanácsnok az indítványa 34. pontjában rámutatott, a végrehajtási rendeletben szereplő „kereskedelmi célú felhasználás” fogalma az „üzleti célú felhasználás” fogalmát váltotta fel, amelyet a szállítóeszközök ideiglenes behozataláról szóló, 1989. június 14-i 1855/89/EGK tanácsi rendelet (HL 1989. L 186., 8. o.) 1. cikke (2) bekezdésének d) pontja így határozott meg: „szállítóeszköznek valamely ellenszolgáltatásért vagy pénzügyi nyereségért folytatott tevékenység közvetlen gyakorlása során történő felhasználása”. Az utóbbi meghatározást így a 2454/93 rendelet eredeti változatának 670. cikkében szereplő, korlátozóbb meghatározás váltotta fel, amely szerint a „kereskedelmi célú felhasználás” a következőknek felel meg: „a szállítóeszköznek térítés ellenében személyszállításra, illetve akár térítés ellenében, akár a nélkül ipari vagy kereskedelmi áruszállításra való felhasználása”.

33 Ezt a meghatározást ezt követően a 2454/93 rendelet módosításáról szóló, 2001. május 4-i 993/2001/EK bizottsági rendelet (HL 2001. L 141., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 11. kötet, 286. o.) kibővítette, így az a „szállítóeszköznek személyek vagy áruk díjazás ellenében történő szállítására vagy valamely vállalkozás gazdasági tevékenységének keretében történő felhasználására” terjedt ki. Amint arra a főtanácsnok az indítványának 37. pontjában rámutatott, a kereskedelmi célú felhasználás fogalma alá tartozott tehát a szállítóeszközök üzleti célú kontextusban való használatának minden formája függetlenül attól, hogy az díjazás ellenében történik-e, és attól is, hogy mi a felhasználás célja.

34 A 2286/2003 rendelet azonban a kereskedelmi célú felhasználásnak ezt a meghatározását felváltotta azzal, amelyet az alapügyben kell alkalmazni. Amint arra a főtanácsnok az indítványának 40. pontjában rámutatott, ez a rendelet nemcsak a személyek nem díjazás ellenében történő szállítását vette ki a „kereskedelmi célú felhasználás” fogalma alól, hanem annak meghatározó tényezőjévé a felhasználás célját tette. Ennélfogva ez a fogalom már nem vonatkozik minden olyan esetre, amelyben valamely szállítóeszközzel összefüggő gazdasági tevékenységet végeznek, és amelyek során széles értelemben vett személyszállításra kerül sor, hanem csak azokra, amelyeknek a szállítás, így különösen a személyszállítás a céljuk.

35 Márpedig az alapügyben szóban forgóhoz hasonló körülmények között, ahol a szállítóeszközöket oktatási célra használják fel, a személyszállítás – amennyiben arra sor került – pusztán velejárója annak a szolgáltatásnyújtásnak, amely a szerződés fő tárgyát képező oktatási tevékenység, és amelyet a pilótanövendékek díjazás ellenében vettek igénybe.

36 A fenti megfontolásokra tekintettel valamely szállítóeszköznek repülésoktatási szolgáltatások nyújtására történő felhasználása nem tartozhat a végrehajtási rendelet 555. cikkének (1) bekezdése szerinti „kereskedelmi célú felhasználás” fogalma alá.

37 Ehhez hozzá kell tenni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az a körülmény, hogy valamely kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést csak bizonyos uniós rendelkezésekre hivatkozva fogalmazta meg, nem akadálya annak, hogy a Bíróság megadja e bíróság számára az uniós jog értelmezésének minden olyan elemét, amely hasznos lehet az utóbbi előtt lévő ügy megítéléséhez, akár hivatkozott ezekre a kérdéseinek megfogalmazásában, akár nem. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (2015. február 12-i Oil Trading Poland ítélet, C-349/13, EU:C:2015:84, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 A jelen esetben, tekintettel arra a körülményre, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést a végrehajtási rendelet 558. cikke (1) bekezdésének alkalmazása érdekében tette fel, amely rendelkezés a szállítóeszköz behozatali vámok alóli teljes mentesség melletti ideiglenes behozatalára vonatkozó feltételeket állapítja meg, hasznosnak tűnik e rendelkezést is értelmezni.

39 Ebben a tekintetben először is rá kell mutatni arra, hogy a végrehajtási rendelet 558. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt feltétel, amely szerint a kérdéses szállítóeszközt „kizárólag olyan szállításra [lehet]használ[ni], amely a Közösség vámterületén kívül kezdődik vagy végződik”, csak a szállítóeszköz kereskedelmi célú felhasználása esetén alkalmazandó. Más szavakkal azokra a szállítóeszközökre, amelyeket nem kereskedelmi célra használnak, csak a végrehajtási rendelet 558. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában előírt feltételek vonatkoznak.

40 Másodszor nem lehet úgy tekinteni, hogy az ideiglenes behozatal céljából behozatali vámok alóli teljes mentességben részesülés valamely nem kereskedelmi célra használt szállítóeszköz esetében annak a feltételnek volna alárendelve, hogy az utóbbit szállítási célra használják.

41 Ugyanis sem a végrehajtási rendelet 558. cikkének (1) bekezdése, sem e rendelet valamely más, a szállítóeszközök behozatali vámok alóli teljes mentességéhez szükséges feltételeket meghatározó rendelkezése nem ír elő ilyen korlátozást, jóllehet az uniós jogalkotó más árukategóriák esetében a behozatali vámok alóli teljes mentességben részesítést kifejezetten alárendelte az érintett áruk felhasználási céljára vonatkozó feltételeknek. A végrehajtási rendelet 563. cikke értelmében ez a helyzet különösen a „sportcélú” áruk esetében. E rendelet 566. cikke értelmében úgyszintén ez a helyzet a „diagnosztikai [...] célra” szolgáló orvosi, sebészeti és laboratóriumi felszerelés esetében. Az említett rendelet 568. cikke szerint a vámok alól mentességet kell adni azon hang-, kép- vagy adatfeldolgozási információhordozó árukra, amelyek „célja a kereskedelmi forgalomba hozatal előtti bemutatás”, valamint amelyek „célja a hangsávval történő ellátás, szinkronizálás vagy másolás”.

42 Ezt az értelmezést támasztja alá a 993/2001 rendelet, amely a 2454/93 rendeletből törölte „szállítóeszköz” funkcionális meghatározását, amely addig a „személy- vagy áruszállításra használt bármely eszközt” jelentette.

43 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a végrehajtási rendelet 555. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a helikoptervezetői oktatás céljából díjazás ellenében végzett repüléseket, amelyek során a helikopter fedélzetén a pilótanövendék és a repülésoktató tartózkodik, nem kell az e rendelkezés szerinti, szállítóeszköz kereskedelmi célú felhasználásának tekintetni.

A költségekről

44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A 2003. december 18-i 2286/2003/EK bizottsági rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 555. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a helikoptervezetői oktatás céljából díjazás ellenében végzett repüléseket, amelyek során a helikopter fedélzetén a pilótanövendék és a repülésoktató tartózkodik, nem kell az e rendelkezés szerinti, szállítóeszköz kereskedelmi célú felhasználásának tekintetni.

Aláírások